

Prioriteret forespørgsel til skriftlig besvarelse P-000518/2024

til Kommissionen

jf. forretningsordenens artikel 138

Pernille Weiss (PPE)

Om: Implementering af arbejdstidsdirektivet på baggrund af EU-Domstolens afgørelse i sag nr. C-55/18

I Kommissionens skriftlige besvarelse af spørgsmål P-003522/2023¹ angående implementering af arbejdstidsdirektivet specificeres det, at man i henhold til EU-Domstolens afgørelse i sag nr. C-55/18 under fastlæggelse af krav til tidsregistrering i forbindelse med implementeringen af direktivet har mulighed for at tage hensyn til virksomheders størrelse.

På forespørgsel oplyser den danske regering dog, at den ikke mener, at der er grundlag for at undtage små og mellemstore virksomheder fra kravet om arbejdstidsregistrering, og at det kun vil være muligt at differentiere i krav til virksomheder på baggrund af deres størrelse ved at overimplementere direktivet, hvad angår større virksomheder.

Vil det efter Kommissionens opfattelse være i overensstemmelse med EU-Domstolens afgørelse at undtage små og mellemstore virksomheder fra kravet om tidsregistrering på baggrund af deres størrelse?

Indgivet: 15.2.2024

---

¹ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/P-9-2023-003522-ASW_DA.html

DA
P-000518/2024
Svar afgivet på Europa-Kommissionens vegne
af Nicolas Schmit
(11.3.2024)

I sin dom af 14. maj 2019 i sag C-55/18, CCOO¹, konkluderede Den Europæiske Unions Domstol, at medlemsstaterne på grundlag af artikel 3, 5 og 6 i direktiv 2003/88/EF² skal pålægge arbejdsgiverne til en rimelig pris at indføre et objektive, pålideligt og tilgængeligt system, der gør det muligt at måle længden af hver enkelt arbejdstagers daglige arbejdstid, med henblik på at sikre den effektive virkning af direktiv 2003/88/EF.

Domstolen fastslog imidlertid, at medlemsstaterne, når de er forpligtet til at indføre et sådant system, ved udøvelsen af det vide skøn, de herved er tillagt, kan fastsætte de nærmere bestemmelser om et sådant system, navnlig med hensyn til hvilken form det skal have og i givet fald under hensyntagen til de særlige forhold inden for hver af de berørte virksomhedssektorer, herunder de særlige forhold, der gør sig gældende for visse virksomheder, navnlig henset til deres størrelse³.

Det ville derfor ikke være i overensstemmelse med dommen i sag C-55/18, CCOO, at undtage små og mellemstore virksomheder fra kravet om arbejdstidsregistrering på grund af deres størrelse. Medlemsstaterne kan dog tilpasse den særlige form for arbejdstidsregistreringssystem til de forhold, der gør sig gældende for små og mellemstore virksomheder.

---

¹ Dom af 14. maj 2019, Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO) mod Deutsche Bank SAE, C-55/18, ECLI:EU:C:2019:402.

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2003/88/oj>, (EUT L 299 af 18.11.2003, s. 9).

³ Dom af 14. maj 2019, C-55/18, ibid., præmis 63.